

NAPOVED INTEGRALNE SERIJE:

S pametno integracijo do trajnostnega razvoja

V čedalje večji meri se soočamo z mnogoterimi, raznolikimi izzivi – od svetovnih do evropskih, slovenskih, lokalnih; od podnebnih sprememb do ekonomskih problemov.

Zato je nujen drugačen pogled na svet okrog nas, nov način razmišljanja in delovanja, preseganje kalupov...

Celosten pogled, ki nam bo pomagal, da elemente, ki jih že imamo, vidimo v novi luči, na drugačen in celosten način povežemo, prepletamo, stkemo – PAMETNO INTEGRIRAMO.

Drobce rešitev, ki bodo dobre za vse, imamo pred seboj, živimo z njimi – tu, v Sloveniji in Evropi.

Ker »nič ni tako praktično kot dobra teorija« (Lewin), predstavljamo NAČELA, po katerih je mogoče oblikovati nov, celosten konceptualen okvir; pravzaprav lahko vodijo do različnih teorij.

In ta načela nas lahko pripeljejo do TEORIJE INTEGRALNEGA RAZVOJA avtorjev Ronnieja Lessema in Alexandra Schiefferja.

Praktični primeri njene uporabe z odličnimi praksami (večina iz Slovenije) in novi integralni koncepti bodo sestavljali večino od 100 nadaljevanj v seriji »S pametno integracijo do trajnostnega razvoja«. Objavljali jih bomo v naslednjih nekaj mesecih, praviloma vsak dan od ponedeljka do petka. S pomembnim sporočilom, da je nujno pametno povezati številna prizadevanja in potenciala za trajnostni razvoj v okviru EU.

Med drugim smo pristop integralnih svetov uporabili pri snovanju novega, trajnostnega modela razvoja za našo državo - poimenovali smo ga Integralna zelena Slovenija. Predstavili smo ga v knjigi **Integral Green Slovenia** (Routledge, 2016), ki smo jo uredili dr. Darja Piciga, prof. Alexander Schieffer in prof. Ronnie Lessem, napisalo pa poleg nas še 42 slovenskih avtorjev. Z Integralno serijo se odzivamo na številne pobude, da bi imeli čimveč gradiv o Integralni zeleni Sloveniji tudi v domačem jeziku.

In integralna zelena pot lahko prispeva tudi k prihodnosti Evrope.

O vsem tem nas bo v prihodnjih mesecih pisalo več deset avtorjev knjige in drugih integralnih mislecev.

Vse to prvič celostno v slovenskem jeziku in edinstveno v svetovnem merilu.

Prijazno vabljeni k prebiranju, razmišljanju in ustvarjalni uporabi!

Dr. Darja Piciga

DESETI TEDEN

S pametno integracijo do trajnostnega razvoja – 47. nadaljevanje

24. 4. 2018

47. Geokultura – kultura sožitja z zemljo in njenimi bitji

Mednarodni dan Zemlje, ki smo ga obeležili v nedeljo, 22. aprila, je priložnost, da prisluhnimo tudi svetovno priznanemu konceptualnemu umetniku Marku Pogačniku, ki je razvil posebno obliko komunikacije z zemljo in njenimi bitji ter zasnoval geokulturo, novo kulturo sožitja z njimi. Za njegova prizadevanja ga je Unesco, Organizacija Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo, 5. februarja 2016 nagradila z nazivom 56. Unescovega umetnika za mir¹.

Najprej pa na kratko nekaj dosežkov Marka Pogačnika, po katerih je znan v naši domovini². Kipar, soustanovitelj skupine **OHO** in ustanovitelj umetniške komune Družina v Šempasu, je med drugim oblikoval tudi slovenski državni grb, je široko znan tudi po litopunkturi, s katero na »akupunkturinih« točkah pokrajine zdravi Zemljo, in po geomantičnih interpretacijah posameznih krajev in pokrajin. Je tudi avtor številnih knjig, ki so izšle v več svetovnih jezikih. Omenimo naj *Ljubljanski trikotnik*, *Elementarna bitja*, *Ko se boginja vrne* ter

¹ <http://www.unesco.org/new/en/goodwill-ambassadors/artists-for-peace/marko-pogacnik/>.

² Sam se predstavlja na spletni strani www.markopogacnik.com/, v knjigi **Integral Green Slovenia** pa je prispeval pregledno prvo polovico 4. poglavja.

Zdravljenje zemlje, zdravljenje sebe, Skrivno življenje Zemlje, celovita šola geomantije. Leta 1991 je za pregledno razstavo v Moderni galeriji v Ljubljani prejel nagrado Prešernovega sklada.

*Slika: »Hologram Evrope« v srcu prestolnice Slovenije – Ljubljane
(koncept Marko Pogačnik, realizacija Skupina za umetnost VITAAA, foto Bojan Breclj)*

Kot sam pravi, je usmerjen k tistim zdravim potencialom življenja, ki jih je neobčutljiva civilizacija pogosto zatrla ali onemogočila. O vsem tem izobražuje na delavnicah po Sloveniji in po svetu. Med njegovimi učenci sta tudi Karin in Robi Lavin, ki sta razvila svoj pristop, predstavljata ga v jutrišnjem nadaljevanju.

Dr. Darja Piciga

Krize v odnosu do narave in Zemlje, ki jo človeštvo dandanes doživlja, ne bo mogoče prerasti, če bistveno ne spremenimo svojega odnosa do domačega planeta. Bistvo spremembe se da izraziti v več točkah:

Čas je, da Zemljo odvežemo predstave o izključno materialni Zemlji kot predmetu, s katerim lahko človek po svoji volji rokuje. Čas je, da Zemljo v prvi vrsti prepoznamo kot določeno vrsto večrazsežnostne zavesti, sposobne komuniciranja in sodelovanja s človeško kulturo. Zemlja je v prvi vrsti noosfera – sfera zavesti.

Materialno telo Zemlje ni manj pomembno, ampak še pomembnejši so pretoki življenjske sile, ki Zemljo omogočajo kot živ planet.

Nič manj pomembno ni spremeniti vzorec pasivne Zemlje. Čeprav jo spoznamo kot zavest in čeprav ji priznamo, da je kot biosfera sposobna vzdrževati planet živ, to še ni dovolj, da bi lahko razvili nov kulturni model bivanja na domačem planetu. Zemlja je tudi stvarnica. Iz kosa materije je ustvarila živ planet. Ne samo da je prepleten z nešteto obrazi življenja, omogoča tudi, da lahko znotraj njegove sfere ustvarjamo družbo, omogoča kulturni razcvet in medsebojne odnose. Zato ima Zemlja tudi sakralni pomen, je sveta v smislu svetega kot bistvo omogočujočega.

Nastopil je trenutek v razvoju človeka, Zemlje in njenih bitij, da iz odnosa nadrejenosti in podrejenosti preidemo v odnos partnerstva z Zemljo in naravo kot enakovrednima subjektoma kulturnega razvoja.

Da bi bil geokulturni razvoj mogoč, je najprej potrebno kritično premisliti odvisnost sodobnega človeka od razumskega mišljenja kot edine veljavne oblike zavesti. Distanca, ki jo logično mišljenje zahteva, predpostavlja ločenost med človekom in Zemljo/naravo. Posledica so procesi odtujevanja in izkoriščanja.

Geokulturni model predvideva veljavnost večplastnega mišljenja, kjer imata srčna občutljivost in intuicija enako vrednost kot razum.

Dojemanje resničnosti s pomočjo peterih fizičnih čutov je preveč ozko in nepopolno, da bi lahko spoznalo Zemljo pa naravo kot zavestni in soustvarjajoč subjekt. Potrebno je nemudoma razviti paralelne možnosti dojemanja, ki bodo omogočile komunikacijo in sodelovanje med Zemljo, bitji narave in človekom.

Gospodarstvo, ki Zemljo obravnava izključno kot vir surovin in okvir delovnih pogojev zanika Zemljo in njena bitja – vidna in nevidna – kot sodelujoče subjekte. Posledica je postopen razpad življenjskih pogojev na planetu. Namesto tega je potrebno razviti ciklični model gospodarstva. Ta ne samo jemlje, temveč tudi daje. Omogoča kulturo medsebojnega spodbujanja vsestranskega razvoja človeka in vseh drugih bitij, udeleženih v evoluciji Zemlje in Vesolja.

Marko Pogačnik, UNESCOv umetnik za mir, 23.4.2018